

Ponência Política 2022

Ponència Política

1. Ara i ací	3
1.1 Joves davant les emergències	4
2. Actuem	8
2.1. Esquerra	9
Joves per la Justícia Social.	9
2.2. Valencianisme	14
Joves pel País Valencià.	14
2.3. Feminisme i diversitat	18
Joves per la Lluita Feminista.	18
2.4. Ecologisme	21
Joves contra el davant l'Emergència Climàtica.	21
2.5. Antifeixisme	26
Joves contra l'Odi.	26

Ara i ací

1.1 Joves davant les emergències

El context polític global es troba en un moment de canvis ràpids. Qualsevol anàlisi de la dinàmica de partits en l'àmbit local, nacional o internacional varia tan ràpid que fa impossible una anàlisi duradora. No obstant això, les situacions estructurals romanen, des de fa molt de temps ja, invariables. La joventut som el grup que més hem patit les desigualtats inherents del sistema, agreujades per unes **crisis** que ens han afectat de forma molt específica, tant en l'àmbit ecològic com generacional, i ignorades per uns mitjans de comunicació que ens estigmatitzen, ocultant els problemes que fan el nostre present i futur cada vegada més insostenible.

No hem d'oblidar que les crisis són la representació més crua dels desajustos de la injustícia del **capitalisme**, en què les persones treballadores i precàries paguen la conseqüència d'un model insostenible, individualista i que aliena a les persones dels seus voltants i d'allò que produeixen. Aquestes crisis afecten de forma especial a les persones joves. La crisi del 2008 i la pandèmia després han acabat amb les nostres expectatives d'emancipació, que amb la resta de la classe treballadora veu els seus projectes vitals truncats per les **polítiques d'austeritat** que acompanyen aquests processos.

El neoliberalisme, com a política que posa en el centre al capital i no a les persones, és una ideologia política que considerem incompatible amb la naturalesa social humana i amb la sostenibilitat del medi ambient. És el cas de la globalització i la rellevància de les tecnologies de la informació i la comunicació, que ha afavorit encara més el poder actual de les grans transnacionals tecnològiques. No debades, en els últims temps hem vist com la pèrdua del marge de beneficis de la minoria ha comportat una pèrdua en els drets de la majoria.

L'economia política neoliberal al País Valencià es manifesta de forma clara a través de la imposició del **monocultiu** de l'economia precària del sector terciari, un sector sobrerrepresentat per una joventut sense oportunitats laborals dignes. Les empreses del sector imposen un model econòmic basat en els màxims beneficis amb el mínim cost, una economia a més irrespectuosa amb el territori en què se situa.

La indústria valenciana ha de posar l'accent en un model econòmic més social i igualitari. A més, el sector primari reclama una modernització que no arriba, sense un relleu generacional que assegure la seua supervivència per les males condicions laborals; un declivi agreujat per l'execució de tractats comercials que prioritzen la reducció de costos a canvi de la precarització laboral i la insostenibilitat ambiental.

La **precarització** impacta de forma directa en les possibilitats d'accés i permanència en l'habitatge, sobretot per part de les persones joves. L'**emancipació** de les joves, s'està allargant de forma preocupant en els darrers anys, per l'efecte conjunt de la inestabilitat econòmica i l'augment indiscriminat dels preus del lloguer; un creixement que ni tan sols està vinculat a les regles tradicionals del mercat d'oferta i demanda, sinó a les pràctiques especulatives de constructores i grans fons d'inversió que estan unflant els preus de forma artificial per a fer negoci.

Dins d'una economia basada en l'estacionalitat, la precarietat i els capitals financers exteriors, hem de destacar la **feminització de la pobresa**. Les dones són les que més pateixen els efectes de la precarització econòmica, arran del domini patriarcal que impera en la nostra societat. Des de les violències simbòliques com ho son l'escletxa salarial i la segregació per gèneres en l'escola, fins a les violències físiques i les dones assassinades pel simple fet de ser dones, el sistema patriarcal es representa de forma multifactorial però igual de cruel en totes les seues representacions. Per això, creiem que la nostra organització ha d'incloure sense excusa una mirada transversal de gènere en totes les polítiques que han de transformar aquesta cruel realitat.

Aquest neoliberalisme radical que ha defensat també la destrucció de les estructures socials com l'educació o la sanitat públiques amb la seua **privatització**, i s'ha enriquit durant la pandèmia mentre la resta patíem les conseqüències, ara dona suport a una ultradreta que amenaça amb imposar un model de societat inacceptable, en què només una part molt reduïda de la societat té dret a viure i desenvolupar la seua vida, mentre que es persegueix, amenaça, i s'aparta la diversitat cultural, social i afectiva de la nostra terra; minant les institucions democràtiques en comptes de treballar per a fer-les més obertes i inclusives.

L'autoritarisme d'aquests grups només es pot combatre amb les **sobiranies**, amb la capacitat de decidir de forma directa sobre totes aquelles qüestions que ens afecten, per a poder assolir un model de societat basat en la justícia social. Perquè som les precàries les que coneixem les necessitats que el poble necessita per a si mateix, hem d'avantposar els interessos col·lectius de la majoria davant dels privats d'una minoria.

Es fa necessari, en un context de precarietat estructural que dificulta una vida plena a la majoria, apostar pels mecanismes que facen possible a totes les persones exercir una sobirania econòmica a les seues vides; és a dir, tindre els recursos necessaris per poder viure amb dignitat, accedir a l'habitatge, vestir-se, alimentar-se i treballar en condicions, com a requisit mínim per a poder ser

subjectes capaços de viure plenament i lliurement en societat, per tal de poder **autodeterminar-nos** personalment i col·lectivament.

En eixa col·lectivitat és, precisament, on cristal·litza la nostra **sobirania com a poble valencià**, com a societat construïda al llarg del temps, en un context i un territori concret: el País Valencià. A hores d'ara, front a la creixent recentralització de l'Estat, front a la presa de decisions que ens afecten de primera mà i front als atacs i destrucció del nostre territori, decidides en instàncies llunyanes i sense comptar amb la veu i voluntat de la ciutadania, veïnat i societat valenciana, reivindiquem l'assoliment de més i millor autodeterminació política, social i territorial, posant les nostres institucions al servei de la ciutadania, la lluita contra les injustícies i la protecció i sostenibilitat del nostre territori. Exigim l'exercici de la nostra sobirania territorial i sobirania política, amb la consecució de la República Valenciana.

La **sobirania sobre el propi cos**, sobre les nostres relacions sexuals i afectives, és un element irrenunciable en un context d'endarreriment en els drets de les dones i les persones LGTBI. Reivindiquem el dret de les dones a decidir sobre el seu cos sense cap pressió de terceres persones. Defensem el dret de les dones a un avortament segur i gratuït en la sanitat pública en cas de desitjar-ho, sense rebre pressions de ginecòlegs o altres persones que volen limitar aquests drets a través de l'objecció o la intimidació.

D'altra banda, ens situem del costat del col·lectiu LGTBI+ i el dret a expressar el gènere i la sexualitat en llibertat, més necessari que mai en aquesta onada d'odi i agressions a les persones trans i queer, alimentades pel discurs d'un extrema dreta que se sent més valenta que mai. Des de les institucions fins a l'àmbit de l'associacionisme, hem d'exigir el respecte dels drets humans, l'educació en valors de diversitat i inclusió i el rebuig a qualsevol demostració de discurs d'odi, qualssevol els seus orígens.

Front a la crisi climàtica, apostem per vies de sostenibilitat ambiental basades en la pressa directa de decisions sobre l'aliment i l'energia. Lluitem per exercir la nostra **sobirania alimentària**, que és el nostre dret a triar la forma i el lloc on es produeixen els productes amb els quals ens alimentem, per a assegurar un cultiu de proximitat, unes condicions justes de les treballadores agrícoles, i la sostenibilitat de la producció en el context de crisi climàtica. Exigim, de la mateixa manera, avançar cap a una **sobirania energètica**, de manera que puguem generar, de forma sostenible i amb fonts plenament renovables, l'energia que necessitem per al dia a dia de forma pròpia, directa i autogestionada, superant la situació actual on la major part de l'energia a través de combustibles fòssils i altres mètodes extractius amb una gran càrrega

negativa per a l'ambient, per part d'un oligopoli d'empreses que ens empenyen a la pobresa energètica amb els seus preus abusius.

Davant la situació actual d'increment dels discursos d'odi i de persecució de la diversitat humana i cultural de la nostra societat; davant els intents de destruir els trets característics de la societat valenciana inclusiva, tolerant, oberta i acollidora; davant el creixent individualisme que promulga l'extrema dreta, basat en la competència entre ciutadans i ciutadanes i la supervivència de qui més té, defensem la **sobirania popular** com a via per a generar xarxes ciutadanes on totes les persones tinguen els seus drets polítics garantits, on tinguem la capacitat de generar sinèrgies en contextos intergeneracionals, interculturals i plurals; on el tret comú característic siga la capacitat de participar en igualtat de condicions per a la deliberació, debat i construcció d'una societat millor, on l'odi i la por no tinguen cabuda.

Per tot açò, en el context de crisi estructural i avanç de l'autoritarisme que oprimeix els valencians i valencianes i en concret als seus grups més vulnerables, entre els quals ens trobem les persones joves, hem d'actuar construint una societat més participativa i democràtica, les sobiranies se'ns presenten com a la solució als problemes del nostre poble. Estructurarem, així, el nostre pensament en base a cinc eixos ideològics: esquerra, valencianisme, feminisme, ecologisme i antifeixisme.

Actuem

2.1. Esquerra

Joves per la Justícia Social.

Optem per una resposta des de l'esquerra enfront d'un sistema econòmic capitalista que només genera riquesa per a unes poques persones, mentre precaritzava i condemna a la pobresa a la gran majoria de la població, i en front d'un model social neoliberal que es basa en la propietat privada i un individualisme que rebutja la idea d'ajuda en col·lectiu. La mercantilització de tota activitat econòmica ha desencadenat les majors taxes de desigualtat en el món, i les valencianes i els valencians n'hem de fer front.

Apostem per un sistema econòmic i social alternatiu a l'actual, basat en l'enfortiment del sistema públic i col·lectiu, des de la solidaritat de classe treballadora, per tal d'assolir unes condicions vitals dignes per a totes les persones; una economia al servei del benestar col·lectiu, i que garanteix un sistema de serveis públics forts i estables on els drets de totes les persones es troben garantits. Tanmateix, apostem per les entitats de l'Economia Social i pels seus principis fonamentals com a exemple del model productiu que volem que siga predominant a la nostra societat, pel seu impacte directe en termes de desenvolupament territorial, creació d'ocupació de qualitat i innovació social. Així, ens declarem **anticapitalistes**, i defensem un sistema econòmic on els béns bàsics estiguen regulats i controlats, per garantir-ne l'accés a totes les persones i el valor dels productes no depenga de l'arbitrarietat del mercat.

Volem un canvi profund del mercat laboral, que ofereisca l'**ocupació** estable i de qualitat, que genere certeses, estabilitat i futur. Hem d'acabar amb la temporalitat indiscriminada i fer de l'acomiadament l'última opció. Hem de reivindicar l'ocupació de qualitat de les persones amb diversitat funcional. Hem de reivindicar la creació d'uns itineraris assegurats de consolidació de l'experiència laboral i de formació contínua per als i les joves, que genere entorns de seguretat i estabilitat amb acompanyament dels serveis públics d'ocupació, que ha d'estar protegida i garantida com a element bàsic de dignitat.

A més, necessitem unes relacions laborals que siguen compatibles amb el treball de cures, imprescindible per a la vida i per a l'economia, el qual ha sigut comunament i majoritàriament realitzat per dones. En aquesta línia, apostem per un marc laboral en el qual aquest treball siga respectat i potenciat, i que per tant mai pugua tornar suposar cap obstacle en el desenvolupament de les carreres professionals de cap persona.

Apostem per la superació del turisme com a principal motor econòmic, i per la transició cap a un model turístic local, cooperatiu, alternatiu i sostenible amb l'entorn, i que deixe espai a altres sectors econòmics. En l'actualitat trobem en el turisme un sector de baix valor afegir i generador de precarietat laboral estructural, i caminar cap a un marc laboral vinculat a l'economia verda, la

relocalització d'agricultura i indústria, el desenvolupament tecnològic i els serveis públics de qualitat.

Un **model productiu** que ja és clau en el present, i que ho serà encara més en un futur marcat per l'emergència climàtica: els sectors vinculats al canvi de model energètic, a la transformació del transport, a la potenciació de l'agricultura i ramaderia locals en el marc de la sobirania alimentària, a la investigació i innovació en àmbit científic, tècnic i sanitari, i un sistema social centrat en les cures i acompanyament, que done oportunitats a totes les persones, sobretot a les més joves; sostenible generacionalment i socialment; vinculat a sectors més estables, de més qualitat, generant entorns laborals i vitals més segurs i amb millors perspectives.

Aquest canvi de model ha de passar per potenciar la **formació** en itineraris vinculats al nou model productiu, que done impuls a la investigació i la innovació en aquests àmbits i done suport a les empreses existents i les noves que operen en aquests nous paràmetres. La formació professional i universitària són claus, i per això la seua funció ha d'estar lligada a l'entorn i al desenvolupament social i econòmic. El seu paper ha d'estar garantit amb l'estabilitat, personal i recursos necessaris.

Defensem una **formació professional** de qualitat, vinculada al territori, amb multiplicitat d'itineraris per a afavorir la inserció i la potenciació de sectors productius de present i futur, donant-li importància i prestigi a aquests estudis per superar l'estigma que encara arrosseguen. Apostem per unes **universitats públiques** per a totes les persones, amb un sistema de beques fort que garantisca que la renda econòmica no siga una barrera d'accés als estudis, i amb un pla de finançament que garantisca l'estabilització i consolidació de plantilles de professorat i de personal investigador.

Apostem per un desenvolupament públic de **la investigació, desenvolupament i innovació (I+D+i)**, al servei del canvi de model productiu, amb estabilitat i oportunitats laborals del personal investigador en empreses de l'entorn; dirigit a la digitalització, la robotització, la reconversió de llocs de treball i la garantia formativa de les treballadores.

Un desenvolupament de l'I+D+i que vaja acompanyat per una reindustrialització. Una recuperació de la sobirania industrial que acoste el centre de producció al centre de consum minvant les emissions de CO2 per transport i aportant-nos eines per controlar la qualitat del producte i el respecte pels drets laborals.

Aquest canvi de model econòmic ha d'anar de la mà inseparable d'un canvi en el model social que pose el benestar de les persones en el centre. Reivindiquem que l'**habitatge** és un dret, i no un bé de mercat, perquè la llar proporciona l'espai i refugi que sosté la resta de drets bàsics que les persones hem d'exercir: el dret a reunir-nos, el dret a participar, el dret a gaudir de vida familiar i social, o el dret al descans. Per això és imprescindible la regulació legal de l'habitatge com a dret, un control dels preus del lloguer, i polítiques que faciliten l'accés i

permanència en l'habitatge contra els desnonaments. A llarg termini, n'hem d'ampliar el parc públic d'habitatge, amb polítiques estructurals i actives per afavorir l'accés a l'habitatge mitjançant suport econòmic a qui ho necessita. El sector públic ha d'apostar per les cooperatives d'habitatge com una alternativa al problema de la manca de vivenda assequible per als joves.

La riquesa s'ha de redistribuir de forma radical, a través d'uns **serveis públics** forts i de qualitat; una salut i atenció sanitària al llarg de la vida; un suport i cures a través dels serveis socials; una garantia d'ingressos al llarg de la vida; i un sistema de pensions per assegurar una última etapa vital tranquil·la i digna. Per a això, defendem una política d'**impostos** fortament redistributiva, que pose al servei de la ciutadania els beneficis de les elits econòmiques i socials que no necessiten en absolut; al servei de la col·lectivitat en un exercici de justícia social.

A més, ens sumem al pràcticament unànime consens polític, social, sindical i empresarial entorn de la necessitat urgent de renovació del Sistema de Finançament Autòmic per garantir un nou model que acabe d'una vegada per totes amb el greuge històric de recursos i inversions que hem patit els valencians i valencianes. Esta realitat ha suposat un deteriorament progressiu dels nostres serveis públics i un elevat deute públic, generat per la constant manca de recursos, que hipoteca el futur de la joventut valenciana.

L'**educació** és el pilar fonamental de creixement personal i col·lectiu, i garanteix una societat igualitària, pròspera i democràtica. Hem de garantir el sistema, gratuït durant totes les etapes, independentment de la seua situació o condició, amb els recursos necessaris per a poder complir-ho; centrat en l'accés, la participació i l'aprenentatge integral de tot l'alumnat, i no els beneficis empresarials privats.

Defensem un desenvolupament interdisciplinari de les capacitats personals, científiques, humanístiques, artístiques, socials i col·lectives, que acompanye el creixement integral a les persones durant el seu desenvolupament en l'àmbit físic, intel·lectual, psicològic, moral, sexual i afectiu, per tal que siguen persones lliures, reflexives, respectuoses, crítiques i ciutadanes actives en un món democràtic. Una educació que garantisca l'aprenentatge del valencià, la nostra llengua, com a element fonamental per a la cohesió social, i de les llengües d'altres territoris i d'ús internacional, com a via per a vertebrar una autèntica comunicació entre pobles.

L'educació ha d'acompanyar a la totalitat de l'alumnat de forma personalitzada i adaptar-se al seu ritme, creant projectes en què tot l'alumnat pugui conèixer, aprendre de les altres de forma igualitària i coeducadora; una educació en què la diversitat siga motiu de celebració, d'enriquiment, d'aprenentatge i de comunitat; que vaja més enllà de les aules, que contemple la necessitat d'aprendre, créixer i compartir també en un **oci educatiu** vinculat al teixit social. Defensem una educació, en definitiva, inclusiva, intercultural i igualitària.

Entenem la **salut** com a un dret, que s'ha de garantir amb un sistema sanitari totalment públic. Reivindiquem una **sanitat** d'accés universal per totes les persones, independent de la seua situació econòmica, origen, lloc de residència o situació administrativa; en què els recursos de salut estiguen a l'abast de totes, especialment en l'àmbit rural. Una sanitat amb perspectiva de gènere, que tinga en compte els determinants de sexe en la salut. Entre altres, hem d'acabar amb la violència obstètrica, avançant cap al tracte humà de les dones en el moment de parir o en la situació de pèrdua inesperada de l'infant.

Busquem un model sanitari basat en la prevenció i no la medicalització d'epidèmies i malalties d'alta transmissió, com ara les ITS, i que garantisca l'accés igualitari a medicaments i vacunes de provada eficàcia, com és el cas de la vacuna contra el virus del papil·loma humà. Així mateix, el sistema de salut ha de comptar amb una mirada de gènere, que assegure els tractaments i abordaments diferenciats per a les dones, i que respecte la seua integritat com a pacients.

Defenseu una concepció de la salut que aborde totes les seues dimensions, que entenga la salut mental com a una part indispensable de l'atenció primària i l'accés lliure, gratuït i segur als recursos en salut mental des de la infància i la joventut. Exigim recursos per a la contínua millora de la sanitat, amb inversions en desenvolupament i innovació, amb una estructura estable, finançada adequadament, i uns drets laborals garantits per a les professionals de la investigació.

Necessitem uns **serveis socials** forts per a acompanyar les persones quan ho necessiten, per a reduir les desigualtats, especialment en aquells sectors poblacionals més vulnerables. Un sistema amb una funció promotora, preventiva, protectora i d'acompanyament davant les necessitats socials originades per situacions d'urgència social, vulnerabilitat, desprotecció o dependència; amb professionals estables amb salaris i condicions dignes, i amb un enfocament multidisciplinari per a atendre les diverses necessitats que tenen les persones que requereixen el seu suport al llarg de la seua vida.

Creiem en el blindatge dels serveis socials com a dret subjectiu i la seua declaració com a servei públic essencial i d'interés general, perquè se'n deriven prestacions indispensables per a satisfer les necessitats bàsiques personals i millorar les condicions de la qualitat de vida de la ciutadania. Per això s'ha de consolidar la universalitat del Sistema Públic Valencià de Serveis Socials, garantint l'accés de tota la població en condicions d'igualtat, equitat i justícia.

Defenseu una atenció centrada en la persona i actuacions amb una perspectiva comunitària on totes les intervencions han d'estar orientades al desenvolupament comunitari i on es fomenten els valors de la participació, el respecte, la convivència i la solidaritat. Creiem en un enfocament municipalista i de proximitat per millorar la qualitat i enfortir el Sistema Públic de Serveis

Socials, amb col·laboració, coordinació i cooperació amb altres sistemes i serveis públics.

El capitalisme sempre ha invisibilitzat el treball de cures i ha relegat a les dones a tasques de l'esfera reproductiva. Apostem per l'articulació d'un **sistema públic de cures** dotant-lo d'un marc normatiu d'igualtat formal i de mesures estructurals que acaben amb la divisió sexual del treball, la precarització i la invisibilització d'un treball fonamental per a la nostra supervivència i que posen de manifest l'obligació que tenim com a societat d'acompanyar a les persones que ho necessiten i la necessitat d'instaurar la corresponsabilitat en les cures.

L'accés als béns bàsics per a la vida i l'exercici dels drets no poden estar condicionats per la situació econòmica de cadascú. Aquest és el marc neoliberal de concepció de la vida en societat, centrada en l'individu, on la plenitud vital es basa en l'acumulació de capital. Defensem, enfront d'aquest marc, el dret de totes les persones a tindre una suficiència d'ingressos per a poder viure dignament i exercir amb garanties la ciutadania, desenvolupar-se integralment i viure en comú. Per això, defensem la **renda bàsica universal** com a mecanisme d'ingressos garantit pels poders públics per tal de proporcionar a totes les persones els recursos econòmics que siguin necessaris per a ser ciutadanes en condicions plenes i òptimes.

La vida pública i col·lectiva siga ha de ser possible per a totes les persones. Volem una societat profundament democràtica, en què totes les persones, amb els seus drets garantits, puguen participar de la vida social amb els temps i recursos necessaris. Entenem la **participació** com a element substantiu de la democràtica real i deliberativa, que s'hauria de produir en el dia i que es basa en les xarxes comunitàries i ciutadanes.

Per això, apostem per una educació en la participació des de la infància i al llarg de tot el procés vital, garantint d'espais i recursos públics per poder generar xarxes col·lectives, amb mecanismes que assegurin la intergeneracionalitat i la igualtat en la vida social i col·lectiva, i per una visió de la participació que supere l'associacionisme clàssic i que genere estructures estables i fortes.

Volem una societat realment inclusiva, on la riquesa i diversitat de les persones sume, on la **discapacitat** siga superada per l'eliminació de límits i barreres, físiques, sensorials, cognitives, comunicatives i socials; amb una participació plena i una vida en igualtat de condicions; l'eliminació de prejudicis, estereotips i paternalismes i actuar des del compromís amb la inclusió i la igualtat d'oportunitats. La societat ha d'establir un diàleg amb el qual conèixer les seues necessitats específiques, per poder dur a terme polítiques públiques capaces de millorar la seua vida adaptant-se a les seues

2.2. Valencianisme

Joves pel País Valencià.

El poble valencià porta ja més d'un segle de reconstrucció de la seua identitat com a país, amb llengua, cultura i tradició pròpia. Una tradició sempre lligada a la cultura, als valors democràtics i al progrés. No obstant això, encara queda molt a fer per a aconseguir l'objectiu d'una plena sobirania dels valencians i valencianes, que faça de les seues institucions valencianes uns organismes inclusius i amb un ferm compromís per avançar cap a un país que construisca, des del nostre àmbit, un món millor, basat en la sostenibilitat i la justícia social.

Totes les sobiranies són inseparables de la **sobirania nacional i popular**, perquè la justa reivindicació de l'autonomia plena per al País Valencià ha de vindre de la mà d'una societat millor, en què la ciutadania siguem capaces de decidir tots els aspectes de les nostres vides. I perquè això siga possible, hem de lluitar i aconseguir la sobirania financera, la capacitat i el dret a decidir i a proposar des de les nostres institucions, per tal de construir un model de societat millor.

Amb l'arribada de la Transició, el poble valencià va aconseguir per primera vegada en època moderna una institució que ens representa davant l'Estat espanyol. Lamentablement, la dreta es va conjurar per tal d'evitar el seu desenvolupament ple, afeblint-ne la capacitat d'actuació. A més a més, els llargs governs del neoliberalisme han minat la confiança de la població en les institucions valencianes, que durant molt de temps han sigut manipulades per a l'aprofitament personal de la classe política que ens havia de representar.

En perdre la dreta el control de les institucions valencianes, s'han afegit a una defensa de la recentralització que no només furtaria a les valencianes i valencians la seua capacitat de definició com a nació lliure i sobirana, sinó que empitjoraria la qualitat dels serveis públics, en començar a desenvolupar-se polítiques dissenyades des d'un Estat espanyol fortament centralitzat que no té en compte les particularitats i les necessitats de les valencianes i els valencians.

Per a poder portar això endavant, és necessari primer que la societat recupere la confiança perduda en les institucions valencianes. Hem d'educar en la necessitat de fer polítiques des de la proximitat. Però és necessari que, a més d'això, que fem les institucions públiques valencianes participatives, transparents i representatives dels ideals progressistes i de justícia social.

Hem d'enfortir les **institucions pròpies**, des de la Generalitat fins als ajuntaments, davant de l'embat centralista que planteja el nacionalisme espanyol. Hem de construir una societat disposada a defensar el model valencià com un de progrés, que lidere el canvi de la realitat material de les valencianes del context local fins al global. Així, la nostra organització defensa de forma clara la creació d'un **Estat valencià republicà** que, invariablement, es basa en un

país que aprofita la seua riquesa per a crear una societat millor, i no per a afavorir cap interès privat.

El valencianisme sempre ha tingut una especial sensibilitat per la **cultura**. Els nostres municipis estan plens de manifestacions culturals singulars que ens caracteritzen com a poble. Som un poble ric en patrimoni festiu i l'hem de potenciar, catalogar i protegir. Des de les societats musicals a les muixerangues, passant per les danses o els ritus de foc, tenim una rica cultura popular i ha de ser objecte d'especial interès per part de l'administració.

Però la supervivència de la cultura tradicional valenciana no només depèn de la seua transmissió, sinó també d'adaptar-la a les noves sensibilitats. Hem de vetllar perquè les nostres festes tinguen una participació de la dona més igualitària, perquè siguen respectuoses amb el medi ambient, i la inclusió de tota la societat valenciana en la participació i els òrgans de decisió. Hem d'abandonar els models de festa verticals i basats en el consum i en l'ús dels animals com a objecte d'oci. Les festes han de servir com a eina de vertebració territorial, i hem de fomentar la col·laboració entre els diferents òrgans festius del país.

La cultura valenciana no són només les festes tradicionals. També hem de reivindicar que el pensament, els i les artistes i la nostra llengua han d'estar present en els espais de la modernitat. Hem de crear un model just d'ús i creació de la cultura, que respecte els interessos dels i les artistes com a treballadores que reconega el valor i el potencial creatiu que tenen; un model que pugua garantir l'accés a la cultura de tots els membres de la societat, sobretot a les persones amb menor poder adquisitiu. La veu del jovent i de les dones han de ser clau en la cultura valenciana moderna.

Aquesta cultura ha de ser una ferramenta bàsica d'expressió, educació, denúncia o reivindicació, tant aquella més tradicional com la lligada a la innovació i les tecnologies. En definitiva ha de ser clau en la construcció d'una societat civil forta, conscient i amb un gran esperit crític; un element de transformació social, però també territorial fent que eixa creació es descentralitze cap als pobles i comarques i genere també riquesa econòmica.

Cal aprofitar que la Comissió Europea ha subratllat que els sectors culturals i creatius són una part essencial del Pla de Recuperació d'Europa, per enfortir l'economia taronja, la dels sectors creatius. I és que la pandèmia ha fet visibles les febleses del sector cultural. Un sector que s'ha vist directament i fortament afectat per les dinàmiques que la crisi sanitària va desencadenar i ara ha de ser clau en l'eixida de la mateixa.

També s'ha de facilitar la participació de la ciutadania en la creació cultural. Múltiples estudis confirmen que la participació cultural té una enorme incidència sobre el benestar psicològic, de vegades fins i tot superior a variables com són el nivell d'ingressos, el lloc de residència, l'edat o l'ocupació.

Hem de demanar a les institucions que posen els recursos perquè la ciutadania tinga els vehicles necessaris per a desenvolupar projectes artístics que puguen afavorir eixa ciutadania crítica, lliure i compromesa amb la societat de la que en fem referència abans. En definitiva, passar de la cultura com un producte a la cultura com un procés, que dinamitze social, territorial i econòmicament el nostre País, i posant molt especialment el focus en l'especial dificultat que té la gent jove en l'accés a la cultura.

També com a part de la nostra cultura, l'**esport** ha de ser un puntal de la nostra societat. Garantir l'accés al mateix des de la infantesa fins a la tercera edat i seguir treballant en afavorir l'accés de les dones a la pràctica esportiva en igualtat de condicions en l'esport d'elit. I com a element cultural el nostre esport nacional, la pilota valenciana, ha seguir sent protegida i potenciada per tal que continui gosant de la millor salut possible.

El valencià és una de les senyes que més han definit durant segles la identitat valenciana. Els processos d'abandó de la llengua, complexos i multifactorials, tenen l'arrel en la imposició del castellà en les zones que històricament valencianoparlants. Reclamem el dret a poder viure plenament en la nostra **llengua** a tots els espais de la nostra vida, i la recuperació del valencià com a llengua vehicular de la societat valenciana.

És essencial el seu ensenyament i difusió també en les zones castellanoparlants. Amb la immersió lingüística, recentment prohibida des dels tribunals estatals i fugint de l'evidència científica i pedagògica, podem assegurar que es complisquen els drets de les persones valencianoparlants i sense percentatges imposats d'una llengua, garantint la plena educació en valencià a les zones valencianoparlants. Hem de protegir fermament les institucions valencianes encarregades de la normalització, difusió, protecció i estudi de la llengua, com l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, els instruments de difusió com la radiotelevisió pública o la premsa en valencià, i rebutjar públicament els repetits atacs contra l'escolarització en valencià sense segregació lingüística de l'alumnat.

A més, hem de reconèixer la naturalesa bilingüe de la societat valenciana, acollint els trets característics i culturals dels valencians i valencianes que viuen en castellà i a territoris majoritàriament castellanoparlants, acceptar aquesta **identitat** com a una cultura pròpia del valencianisme polític i incorporar els seus referents culturals i tradicionals a la nostra proposta de País. No obstant, és una missió indispensables per als i les valencianistes promoure la relació amb el valencià també a aquestes comarques, un nou acord valencià de construcció nacional i popular que sobrepassi les línies dibuixades per la LUEV i que han ajudat a construir murs entre comarques i entre valencians i valencianes, vulnerant els seus drets lingüístics durant generacions. Construir una visió comuna de país no serà possible sense el reconeixement de la pròpia **diversitat** existent al País Valencià.

El País Valencià es troba dividit a través de les províncies, una divisió imposada per a afavorir els interessos de la capital d'Espanya i que, sense representar les característiques històriques de relacions entre municipis valencians, s'han mantingut sense modificar des de 1833. Més de segle i mig després, les valencianistes reclamem la instauració d'un model basat en **comarques**, que no només representa un acostament a les interaccions històriques entre municipis, sinó que a més permet fer polítiques basades en la proximitat, amb una millor gestió compartida dels recursos basades en municipis amb característiques paregudes i amb proximitat geogràfica. Així, lluitarem perquè les institucions valencianes representen la diversitat territorial.

Necessitem estratègies específiques que aturen el creixement descontrolat de la ciutat i l'èxode massiu de gent dels pobles, especialment una gent jove que no veu cap oportunitat de desenvolupar-s'hi. Hem de generar i aprofitar les oportunitats que les **zones rurals** ofereixen a la ciutadania, especialment la més jove, per desenvolupar pràctiques que potencien el nostre territori i suposen un mètode de recuperació del món rural. Hem d'apostar pel món rural, amb alternatives habitacionals, infraestructures tecnològiques i de transport públic per als pobles més menuts, i donar ajudes a les persones que vulguen dedicar-se al sector primari de l'economia, amb la modernització de l'agricultura i la justícia salarial. Així, aquestes polítiques les hem de dissenyar des dels municipis, de forma que siguen les veïnes les persones que tinguen capacitat de decisió directa sobre el disseny d'estratègies que solucionen els seus problemes més immediats.

Caldrà tindre en consideració la importància de continuar treballant en la recuperació del **dret civil** valencià. Es tracta d'una matèria que regula les relacions interpersonals com el matrimoni, la família o el règim successori, es a dir, el dret de la quotidianitat. El dret civil valencià, mostra de l'autogovern, ja es trobava en els Furs valencians, que van servir per a regular la vida dels valencians entre els segles XIII i XVIII. Des de la seua derogació, fins als nostres dies, el poble valencià encara no ha tingut la capacitat de recuperar aquest àmbit del dret que li és propi."

Hem de situar el País Valencià com a estat modern que estableix relacions de **germanor** amb altres pobles i nacions en una posició crítica però constructiva amb l'actual Unió Europea, creant conjuntament un espai més amable per a les minories que la integren, impulsant un canvi d'una Unió merament econòmica i comercial cap a una veritable Europa dels pobles, amb germanor des de la sobirania popular, i una terra d'acollida, oportunitats, oberta i diversa.

2.3. Feminisme i diversitat

Joves per la Lluita Feminista.

El feminisme és la lluita política que té com a objectiu l'alliberament i empoderament de les dones per a fer front al sistema cisheteropatriarcal, basat en l'opressió cap a les dones, que justifica tota mena de violència que ens sotmet al criteri de l'home heterosexual i cisgènere, donant suport a un sistema de desigualtat social, assignant rols i espais en funció del gènere normatiu establert, discriminant sempre a les dones pel simple fet de ser-ho.

Aquest sistema cisheteropatriarcal i masclista normalitza, legitima i invisibilitza desigualtats, discriminacions i violències cap a les dones i utilitza mecanismes d'opressió per justificar aquests tractaments i situacions. Una de les conseqüències més evidents del masclisme és la quantitat de dones assassinades cada any: des de l'any 2020 s'han comés 155 feminicidis a l'Estat Espanyol i 1121 assassinats per violència de gènere des de l'any 2003. A aquestes morts hem de sumar-li les morts de menors per violència vicària, així com molts menors que perden a les seues mares i també, totes les dones que no consten en cap registre per no reconèixer els seus assassinats com a violència de gènere.

Defensem la **transversalitat del feminisme** en la nostra societat amb la lluita contra el sistema cishetero patriarcal i masclista actual, mitjançant la creació de noves mesures des de l'àmbit social, econòmic i cultural que ajuden a erradicar les desigualtats i transformar la societat des de la base, així com reformant la Llei Integral de Violència de Gènere i el Codi Penal.

Considerem imprescindible que s'impulse des de l'educació formal i no formal una veritable **coeducació**, com a eina que ensenye i forme sobre la igualtat entre els hòmens i les dones sense promoure estereotips ni rols de gènere, i que sensibilize en aquests termes. També és important una educació afectiva-sexual a les aules des de les primeres etapes i adaptades a cada edat als centres educatius. L'educació i convivència social ha de propiciar una reflexió, per part dels homes, sobre els seus privilegis en la societat actual, com a pas necessari per a caminar cap a la construcció de **masculinitats igualitàries**, trencant els rols de gènere establerts, conscients i empàtics de la realitat què viuen les dones cada dia i dels aspectes nocius de les masculinitats hegemòniques sobre els propis hòmes, pròpies d'un sistema cisheteropatriarcal ens oprimeix a totes les persones.

Rebutgem i condemnem qualsevol pràctica que mercantilitza, cosifique o faça de les dones una idea d'objecte, com la **pornografia**, els **ventres de lloguer** o la **prostitució**, perquè són pràctiques que s'aprofiten de la seua situació econòmica per a satisfer els desitjos patriarcals d'alguns, sota condicions laborals d'explotació, que suposa una privació del dret a decidir sobre el seu cos a les dones.

Des de Joves PV ens posicionem en contra de qualsevol estructura cisheteropatriarcal, androcèntrica i neoliberal que reduísca les dones a un producte i treballem per construir un **model d'adopció, criança** i desenvolupament humà fora del sistema patriarcal. Un model de relacions afectives-sexuals basades en la igualtat, el respecte, el consens i el consentiment. Reivindiquem els **drets reproductius** de les dones i acabar amb la **violència obstètrica** i l'assetjament cap a les dones que volen interrompre el seu embaràs. Apostem per l'accés gratuït a béns de primera necessitat com són els tampons, compreses i les copes mensuals, així com l'eliminació de la "taxa rosa".

Nàixer dona augmenta les possibilitats de viure en la pobresa, i amb la darrera crisi de la COVID-19, sumada a les viscudes els darrers anys, les dones també han patit de forma més greu la feminització de la pobresa. El fenomen de la **feminització de la pobresa** és global: dos exemples són l'escletxa salarial entre dones i hòmens per la mateixa feina, i el sostre de vidre que dificulta l'accés als llocs de responsabilitat a les dones dins del món laboral.

Per a aconseguir una **igualtat** real i efectiva, necessitem dur a terme mesures socials, econòmiques i culturals que posen les desigualtats de les dones en el centre de l'agenda política per a poder erradicar-les de base, trencant amb els estereotips i els rols de gènere, deconstruint les actituds masclistes normalitzades i desfeminitzar les tasques de cures i neteja. Treballem per a aconseguir que els espais de debat i representació estiguen cada vegada menys jerarquizats, on hi haja una participació més equitativa. Apostem per la creació d'espais segurs a llocs públics i privats, a espais formals i no formals.

Defensem la **interseccionalitat** per tal de tindre en compte les desigualtats, discriminacions i opressions a les que estem sotmeses pels factors socials. Per això, el feminisme que defensem ha d'incloure a totes les dones independentment de la seua raça, orientació sexual, identitat de gènere, la seua edat o qualsevol altra categoria. Llitem fermament contra les violències explícites, les del dia a dia: violència física, psicològica, sexual, social, i també per a fer front a les violències implícites, com són la violència simbòlica, l'estructural, la institucional o la cultural.

L'opressió per qui et sents o qui eres són conseqüència d'uns rols de gènere preestablerts que provoquen desigualtats tant a les dones com a totes aquelles persones que no s'identifiquen amb la cisheteronorma. Així, les persones que s'identifiquen amb orientacions sexuals o expressions i identitats de gènere diferents de les imposades són també l'objecte d'una violència sistemàtica i sistèmica. El **col·lectiu LGBTI+** ha estat històricament maltractat i invisibilitzat. Malgrat el canvi social de les últimes dècades, no hem arribat a la igualtat real, i en aquest últim any s'ha produït un clar augment d'agressions LGTBIfòbiques, provocades en gran part pels discursos d'odi sorgits de l'extrema dreta.

D'altra banda, apostem pel reconeixement de la **diversitat familiar** en l'Administració Pública, amb la qual es vol garantir els drets de totes les realitats familiars i la diversitat de famílies per fer avançar la societat.

Així mateix, treballem per fer que la Llei Trans Estatal aborde els drets de les **persones no binàries**, de igual manera que ho fa la Llei Integral del Reconeixement del Dret a la Identitat i a l'Expressió de Gènere aprovada al País Valencià. Aquesta llei al País Valencià ens permet visibilitzar des de les institucions, les diverses **identitats i expressions de gènere** i les **orientacions sexuals**, perquè la societat conega la diversitat que hi ha i ho normalitze al seu entorn.

Defensem fer ús del **llenguatge inclusiu**, tant a nivell formal com informal, instant a les màximes institucions de la Llengua a incloure el neutre i la perspectiva de gènere en la normativa lingüística, i així doncs afavorir que totes les persones estiguen representades i incloses a la societat.

El feminisme ha de vetlar pels drets de totes les dones del món. Ha de lluitar per dignificar la vida de les dones, i junt amb la lluita del col·lectiu LGTBI+ ha de canviar el sistema cisheteropatriarcal androcèntric i capitalista actual. Per a superar aquestes discriminacions, apostem per un objectiu clar com és la destrucció del sistema patriarcal i l'establiment d'un sistema i una estructura lliure d'estereotips i rols de gènere.

2.4. Ecologisme

Joves davant l'Emergència Climàtica.

L'emergència climàtica ja no es tracta d'un perill llunyà, és ja una realitat i ha vingut per a quedar-se. Poc a poc es va erosionant el nostre medi natural i social, creant noves problemàtiques que es van sumant a les existents: noves plagues, fenòmens meteorològics extrems, incendis forestals... Els perills d'aquesta emergència ens afecten a tots els nivells i a totes per igual, ninguna pot escapar dels seus efectes i ninguna pot lluitar a soles davant aquest gran repte. Per això, el País Valencià està vivint un moment històric i l'adaptació als efectes de l'emergència climàtica és essencial per a la supervivència del nostre poble.

A Joves PV estem profundament conscienciades del deteriorament del medi i de les problemàtiques mediambientals que ens afecten, i de què com a societat, i més encara com a polítics, som responsables. Siga com siga, com a polítics, tenim l'obligació d'aconseguir els canvis necessaris en polítiques ambientals a fi de millorar i participar de manera activa en la mitigació dels efectes nocius que la nostra activitat ha suposat, i de posar fre en la mesura del que ens siga possible a activitats nocives per al medi ambient.

El **clima** constitueix l'eix vehicular on podem observar aquesta emergència climàtica. Any rere any se superen els rècords de temperatures i any rere any patim els efectes de sequeres i d'esdeveniments meteorològics més extrems. Aquest canvi climàtic és visible també territorialment al nostre País. La regressió de les costes valencianes és l'efecte més visible d'aquesta emergència, però aquest és el preludi d'efectes més perillosos. Per tant, que cal donar resposta a aquest perill i actuar en vers de la **descarbonització** de la nostra societat. Les emissions d'efecte hivernacle són un dels agents principals que contribueixen a l'emergència climàtica i la resposta és la reducció de les emissions actuals de carboni i l'assoliment d'unes **emissions neutres** compatibles amb el desenvolupament social i mediambiental del nostre País.

Aquesta emergència ve causada pel model econòmic actual, el capitalisme dut a la pràctica amb polítiques consumistes i fonamentat en un sistema de creixement continu que obvia la realitat física del nostre planeta; com si els béns naturals foren infinits. Aquesta dinàmica de sobreexplotació dels recursos, condueix inevitablement al seu esgotament i a què els ecosistemes siguen incapaços d'absorbir les pertorbacions ocasionades per l'ésser humà, cada vegada més freqüents i intenses. Per aquest motiu, creiem necessari adoptar un model econòmic respectuós amb el medi ambient i socialment just, que s'adapte a la situació d'emergència climàtica i mitigue els seus efectes. A més, busquem donar a conèixer tots els problemes mediambientals, més enllà del canvi climàtic i actuar per buscar solucions i tractar de frenar l'avanç de la degradació del medi ambient. És per això, que defensem unes polítiques ecologistes ambicioses, valentes i justes.

Per avançar en el camí de la sostenibilitat cal parlar del sistema econòmic i productiu. Cal posar fi a la fam voraç d'aquest sistema econòmic i transformar-lo en un sistema que tinga en compte les limitacions planetàries i la justícia social. Cal repensar tot el sistema productiu des de la seua base i avançar cap a un **sistema econòmic circular** on la regla de les cinc erres (Reduir, Reutilitzar, Reparar, Recuperar i Reciclar) siga la seua pedra angular i a on s'apliquen els fonaments del comerç just: un comerç de proximitat i que potencie la política de residu zero. Sectors tan importants per al nostre País com l'agricultura i la indústria deuen d'evolucionar a formes més sostenibles.

L'**agricultura** ha d'apostar per pràctiques agrícoles més amables amb els nostres ecosistemes i pel producte ecològic com a producte estrella del nostre camp. La indústria ha d'apostar per processos més sostenibles a l'hora de produir els seus productes. Aquests processos, i els seus productes, han d'apostar per tècniques i per un ecodisseny que pugua reduir al mínim necessari la dependència per les matèries primes no renovables. Al seu torn, també és necessària una gestió sostenible i eficaç dels **residus** generats. Per això cal apostar per processos més òptims per a minimitzar els esforços de tractament i valoritzar tots els residus possibles per reduir al mínim la seua destinació a abocadors, contemplant la implantació real del principi de "qui genera paga", i on els interessos del medi ambient siguen primordials.

Quant al sector primari, en Joves PV apostem per una agricultura, ramaderia i pesca que supere la dinàmica productivista, marcada per sistemes intensius i extractivistes. Esta forma de gestió s'ha demostrat que va en contra del medi ambient i de les persones al contaminar els ecosistemes, maltractar els animals, i deshumanitzar i menysprear aquestes professions. Així doncs, defensem un sector primari extensiu, que aposte per la producció ecològica, que pose en valor la silvicultura com a eina de gestió forestal, i s'adapte als ritmes naturals de les plantes i animals. Tot açò, ha d'anar compassat d'un canvi del model alimentari per a reduir el consum de **carn i peix**, i així aconseguir una dieta amb menor petjada ecològica.

Aquesta transformació ecològica ha d'aprofundir-se en tots els nivells de la nostra societat i això implica també parlar sobre els drets dels animals. Joves PV com a organització animalista no defensa cap tipus d'explotació ni maltracte a cap forma de vida. Açò passa per abandonar les pràctiques econòmiques que exploten i maltracten animals, a més de denigrar-los i posar en perill la nostra terra per tractar-se d'activitats altament contaminants. Ser animalistes, a més, també significa posicionar-se en contra de qualsevol activitat lúdica o d'oci basada en el maltracte animal. Perquè l'oci mai es deu de basar en activitats que promouen la violència intra o interespecífica. Açò inclou a totes les festes i tradicions en les quals l'ús dels animals siga innecessari i/o el seu benestar no estiga garantit. Per això, estem en contra de totes les activitats que empenen i maltracten animals per simple diversió i entreteniment; és a dir, som **animalistes i antitaurins**.

Per fer front a la qüestió climàtica hem d'abordar la **transició energètica**. Actualment el sistema energètic continua depenent majoritàriament dels combustibles fòssils (gas natural, carbó i petroli) encara que s'han realitzat avanços cap a la generació d'energia renovable. Aquesta dependència dels combustibles fòssils suposa un perill per al clima per les seues emissions de gasos i molts beneficis per les grans empreses elèctriques que aprofiten aquesta forta dependència per unflar els preus i sagnar a la ciutadania. Per tant, el sector energètic ha de transformar-se en la seua totalitat. La dependència amb els recursos no renovables ha d'acabar i hem d'avançar cap a un sistema energètic basat en la seua totalitat per fonts renovables.

Ha de quedar clar que ens posicionem en contra de totes les **energies no renovables**. La nuclear genera residus totalment nocius per a la vida que tenen un període de desintegració llarg, és a dir, el període en què emeten radiació. A més a més, comporta unes despeses i uns riscos associats molt elevats. Altrament, entenem que degut a la inacció política de les darreres dècades respecte a la transició energètica, l'energia nuclear és necessària actualment per a mantindre el subministrament energètic. Així doncs, ens posicionem totalment en contra de totes les energies de fonts fòssils, i apostem pel desmantellament de totes les centrals nuclears el més prompte possible quan les condicions ho permeten per a dur la restauració del medi que les envolta. Tot acceptant que no hi ha cap transició energètica que no implique substituir les energies fòssils per la nuclear de fusió fins que les energies renovables siguin suficients per a abastir a la població.

La transformació del sistema energètic, a banda d'avançar cap a la sostenibilitat, ha de ser socialment justa. El concepte de sostenibilitat va sempre lligat amb la justícia social i la inclusivitat. L'actual sistema energètic ha permès el monopoli de les grans empreses en quant a la generació energètica reduint la capacitat de decisió dels xicotets productors i dels consumidors en el sistema. La resposta és clara, s'ha de prioritzar la democratització de l'energia. Cal reduir els grans **macroprojectes energètics**, que perpetuen les actuals dinàmiques de poder i que danyen el nostre paisatge, i prioritzar la participació de la ciutadania en la generació elèctrica mitjançant cooperatives energètiques. La generació energètica ha de ser també compatible amb la defensa dels valors socials i naturals del nostre territori. S'ha d'analitzar bé la localització d'aquesta generació i per això cal incorporar els criteris ecològics i ciutadans per fer de la generació energètica una oportunitat i no un conflicte.

A més, l'especulació ha vist en les energies renovables un nou negoci, amb una petjada negativa en la terra, medi i paisatge per a crear macro plantes en zones rurals que donen servei a les grans ciutats. Les **energies renovables** han de tindre el mínim impacte al nostre territori, aprofitant totes les construccions i espais mediambientals desnaturalitzats. Per tant, hem de reivindicar que s'escullen els terrenys més aptes per la creació d'aquestes plantes, per tal de

tindre un desplegament de les energies renovables ordenat, equilibrat i consensuat.

Un altre dels principals generadors d'emissions és el vehicle privat motoritzat. Malgrat alguns esforços per a facilitar la mobilitat sostenible, l'esforç encara és insuficient. A més, el vehicle privat és l'únic transport funcional a zones d'interior i ruralitzades, amb una joventut precaritzada i una menor possibilitat d'accés a un vehicle privat. Hem d'apostar per un servei de mobilitat públic, de qualitat i sostenible amb el medi, ajustat a cada territori i vertebrat el conjunt del País Valencià.

En aquest sentit, és clau el desenvolupament d'una única xarxa de **transport públic** gestionada íntegrament per les institucions valencianes, competitiva i que integre tots els mitjans, senzilla, que potencie la intermodalitat, que aproxime la gent als principals punts d'afluència, i que siga accessible universalment. Hem de reivindicar mesures de dissuasió i penalització de l'ús del transport privat on hi haja una oferta de transport públic ampla i adequada, junt amb la reorientació dels recursos destinats a l'ampliació d'autovies cap a la millora i extensió de la xarxa ferroviària i altres modes de transport públic. Complementàriament, hem d'avançar cap a models de transport a demanda i compartició de vehicles per a aquells llocs o recorreguts on no siga viable la introducció de serveis de transport públic regulars.

En definitiva, volem avançar cap a un nou model de **mobilitat** basat en el transport col·lectiu electrificat, així com en la bicicleta, de forma que es minimitze l'impacte sobre el nostre medi i l'urbanisme, amb la reducció de l'espai necessari per als vehicles. Hem d'apostar per un model de transport que prioritze la preservació del medi natural i del patrimoni cultural i natural. Això suposa renunciar al desenvolupament d'infraestructures portuàries o de qualsevol altre tipus que afecten espais naturals i amb impactes negatius i contaminants a la població.

Un altre punt important és la problemàtica de l'escassetat d'**aigua** i la seua contaminació, així com les actuacions dutes a terme emparades en l'escassetat que acaben perjudicant greument els ecosistemes terrestres i les nostres zones humides (d'una enorme importància ecològica) i atempten contra la seua biodiversitat.

No podem oblidar-nos tampoc de l'enorme problema que suposen els **plàstics**, no només als mars i oceans sinó també als ecosistemes terrestres. Totes les espècies marines són vulnerables i amb elles, la biodiversitat dels ecosistemes aquàtics està compromesa. Però no només estem parlant d'uns contaminants perillosos per als ecosistemes sinó que també ho són de manera directa per a la nostra salut. No en va, són considerats ja una crisi mundial per l'ONU. Considerem que s'han d'incrementar els esforços i fer una contundent aposta per la innovació i substitució dels plàstics per altres matèries i pel seu reciclatge real.

Davant totes les amenaces que posen en perill el nostre entorn -i a nosaltres mateixes-, qualsevol actuació en favor de la protecció de la biodiversitat i, especialment, la conscienciació, tenen una especial rellevància. Açò ens duu a parlar de la necessària **renaturalització** de l'entorn urbà de les ciutats, una eina amb dos vessants de gran valor, que ja ha començat, però que encara es troba als seus estadis més primerencs. Fem una crida a ser valents i encetar aquest procés a totes les ciutats del País Valencià: renaturalitzar una ciutat no només implica aportar refugi i aliment a insectes, aus, etc. i estalviar en recursos com energia o aigua, sinó que també és una eina per apropar la natura a aquells que hi viuen allunyats.

Un dels perills del canvi climàtic són les afeccions que produeix al nostre medi natural. La **urbanització** descontrolada de les últimes dècades i els fenòmens climàtics extrems estan posant en perill els nostres ecosistemes. A més a més, la globalització facilita la introducció d'espècies invasores que amenacen les nostres espècies endèmiques. Cal protegir els valors naturals del nostre territori, des de les nostres muntanyes fins la nostra costa, des dels nostres boscos fins les nostres marjals. La cultura valenciana està fortament relacionada amb la nostra terra i si aquesta perilla, tots perillum. La **protecció** del nostre entorn és la millor eina que disposem per fer front als perills ocasionats per les inundacions i els incendis forestals. Per això tenim que combatre l'especulació urbanística i l'explotació excessiva del nostre medi natural. Cal realitzar una ordenació territorial responsable i sostenible que pugna compaginar la protecció del medi natural amb el desenvolupament social. Hi ha que destinar més inversions en la prevenció dels **incendis** forestals i això passa per recuperar la biota dels nostres ecosistemes. Durant molt de temps, la nostra societat, amb una visió antropocentrista, ha anat ocupant i reduint els hàbitats naturals per satisfer les necessitats humanes perjudicant així a altres espècies. Cal abandonar aquesta visió i substituir-la per una visió ecocentrista ja que som una espècie més que conviu en un món dinàmic i, aquest depèn del medi natural. Per tant, es deu de recuperar l'equilibri ecològic dels nostres ecosistemes i, per això, hi ha que dedicar més esforços en recuperar i reintroduir les nostres espècies autòctones. De forma paral·lela hi ha que exercir un major control sobre aquelles espècies al·lòctones que posen en perill les nostres espècies, sobre tot, aquelles espècies invasores mitjançant programes específics de control.

2.5. Antifeixisme

Joves contra l'Odi.

L'antifeixisme és una lluita de totes, l'eix vertebrador de la política de qualsevol organització que es tinga per demòcrata. I com a tal ha d'estar present en el nostre dia a dia, més encara en aquest moment en què l'**extrema dreta** es troba a les institucions, i el seu discurs als carrers, legitimant agressions o conductes contràries a tot el que nosaltres representem: la diversitat, el respecte, les cures, els drets humans... per això ens refermem en la nostra condició d'antifeixistes basant-nos en la sobirania de l'individu per a pensar, opinar i actuar sense pors ni coaccions.

I és que el **feixisme** està al carrer en el moment més viu dels últims 40 anys. Atacs a les seus de partits d'esquerreres o d'entitats del tercer sector, discursos xenòfobs i racistes, negació de la violència estructural contra les dones, LGTBfòbia, amenaces, pallisses... són una bona mostra que l'extrema dreta ha tornat a perdre la por i la vergonya. Unes, des de l'altaveu mediàtic i polític assenyalen; i altres, als carrers dels nostres pobles i ciutats, executen.

La nostra resposta **antifeixista** la volem treballar des de la base, fent de la nostra una societat solidària, amb memòria, democràtica i respectuosa amb la pluralitat que la caracteritza. Perquè el País Valencià beu d'una herència mestissa, i sempre hem sigut una terra d'**acollida** i volem seguir sent-ho com ho vàrem demostrar en l'acollida al vaixell Aquarius o l'oferiment a acollir les menors que varen entrar massivament a Ceuta en maig de 2021. Per això apostem per col·laborar amb els col·lectius que encapçalen la lluita antifeixista, ajudant en la visibilitat d'aquesta xacra, i hem d'exigir a totes les forces polítiques parlamentàries que es consideren demòcrates que s'uneixen a un front comú de lluita contra la intolerància i el feixisme.

Un dels puntals en aquesta lluita ha de ser la defensa de la Declaració Universal dels **Drets Humans** (DUDH) com a garantia de respecte a les persones i les seues llibertats. Entenem el feminisme, l'ecologisme, l'internacionalisme, el cooperativisme o el republicanisme com a trets fonamentals que emanen de la DUDH i que juntament amb la defensa de les sobiranes tant individuals com col·lectives, articulen la nostra posició política de lluita antifeixista i de combat al model sociocultural que propugna el neoliberalisme.

També en el nucli del nostre antifeixisme està la defensa que cap persona és il·legal. I és que és conegut per totes que un dels elements discursius més importants del missatge del feixisme és l'odi envers les **persones migrants**, i en un moment com l'actual on la societat canvia, evoluciona, i hui més que mai, es mou, hem de combatre el racisme i la xenofòbia. Perquè les persones migrants ja suposen quasi un 15% de la nostra població al País Valencià i estem totalment en contra de qualsevol discurs que les criminalitze.

Per tal de fer passes cap a una millor convivència hem de promoure la inclusió de les persones migrants en el major nombre d'espais possibles. Des del teixit associatiu dels nostres barris fins als partits polítics, s'ha de comptar amb la participació de les persones nouvingudes. Aquest és un dels reptes estructurals que encara la nostra societat actualment per tal de fer fronts als discursos d'odi que aprofiten per a generar por contra allò desconegut, i que moltes vegades no són més que discursos aporofòbics perquè se centren a assenyalar a les persones migrants vulnerables, la clàssica lluita de l'últim contra el penúltim que el feixisme sempre atia.

Apostem per la inclusió i la participació en espais de decisió de les persones migrants. Garantint els **drets polítics** de les persones migrants per tal d'afavorir la seua participació tant en sufragi actiu com en sufragi passiu i també buscant apropar la nostra organització política a les persones migrades. Si volem representar a la societat valenciana en el seu conjunt i creiem que aquesta ferramenta és la que millor defensa els interessos de valencianes i valencians no podem no tindre entre la nostra militància a persones migrades.

Així mateix, per a aprofundir en la inclusió de les persones migrants s'han de desenvolupar polítiques públiques transversals que tinguen en compte a aquests col·lectius. Com l'aposta per un urbanisme tàctic en els barris de major **diversitat ètnica** amb la dotació d'infraestructures dignes evitant així processos de guetització. També s'ha incentivat la promoció i l'ús del valencià a la població nouvinguda per tal que senten la nostra llengua com a seua.

Una ferramenta molt important ha de ser també la realització d'estudis per tal de conèixer estadísticament l'impacte de les persones migrants en el nostre País, en la nostra economia i en el nostre teixit associatiu. Molt especialment cal posar el focus en el paper de les dones migrants com un col·lectiu que està portant a terme moltes de les tasques de cures, i que a més a més, ho fan de manera molt precària i fins i tot en situació d'il·legalitat per part de qui les ocupa.

Però a més a més cal també treballar i formar a la ciutadania no migrant. És necessari desenvolupar polítiques d'intercanvi cultural a tots els municipis i barris per tal d'estimular el **diàleg entre cultures** diferents basades en valors democràtics i de respecte mutu. I també, sensibilitzar a la població en el valor de la diversitat i en la importància del respecte i el coneixement dels Drets Humans, especialment entre la població més jove, ajudant-nos d'una eina com l'Educació per al Desenvolupament, obrint-la a entitats d'educació no formal, oci i temps lliure.

D'altra banda també important i especial atenció mereix la xicalla que ha nascut al País Valencià però són fills o filles de persones immigrants. Es tracta d'una generació de persones entre dos mons, entre dues cultures i que continuen mantenint els vincles amb la cultura i tradicions del seu país d'origen, però que han crescut en una altra societat, en la que busquen referents i no els troben. Aquestes persones tenen una identitat mixta que hem de saber tindre-la en

compte a la nostra construcció de societat per tal de poder donar-los cabuda en ella entenent la seua casuística especial.

En definitiva, cal fer una aposta decidida per un model de **cooperació**. Des d'allò micro a allò macro, construint una societat crítica i activa que lluite contra les desigualtats socioeconòmiques existents al món. Sense oblidar els anys on la cooperació va acabar sent el nom d'una causa judicial perquè es destinaven a la corrupció política els diners que havien d'anar a sufragar projectes d'ajuda a les persones més vulnerables. Per això cal centrar els esforços a fer que la política de Cooperació pose en el punt de mira dels projectes especialment a les persones dels països receptors d'ajudes. A més a més, centrant-se en el compliment dels **ODS** a tots els països del món, perquè no podem construir una societat igualitària si el món en el seu context complet no ho és.

I la cooperació ha d'anar també de la mà de la perspectiva jove. S'ha de fer especial incidència en què els plans directors de cooperació tinguen com a grup prioritari a les persones joves, per tal de garantir que puguen desenvolupar un projecte de vida més digne. I a més a més, cal que els equips de treball que planifiquen, desenvolupen i executen aquests plans compten amb el màxim nombre de persones joves, i per això cal afavorir quan aquests projectes tinguen joves entre les seues membres.